

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Приймальна комісія

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
ДВНЗ «УжНУ», ректор
_____ проф. Володимир СМОЛАНКА
_____ 2025 р.

ПРОГРАМА
фахового заліку зі спеціальності
для вступників на навчання для здобуття
ОС магістр
за спеціальністю В11 Філологія (спеціалізацією В11.041 Філологія. Германські мови та літератури (переклад включно), перша- англійська)
(на основі НРК6 / НРК7)

РОЗРОБЛЕНО

Фаховою атестаційною комісією зі
спеціальності
В11 Філологія (за спеціалізацією В11.041
Філологія. Германські мови та літератури
(переклад включно), перша-англійська)

Голова комісії _____ Діана ГАЙДАНКА

Ужгород-2025

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Загальні відомості. Програма фахового заліку у вигляді індивідуальної усної співбесіди (далі – співбесіди) зі вступниками розроблена відповідно до Освітньо-професійної програми (ОПП) «Англійська мова та література. Переклад» підготовки спеціальності В11 – Філологія (спеціалізація В11.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша-англійська).

Фаховий залік – форма випробування, яка передбачає визначення достатності фахової підготовки вступника для участі в конкурсному відборі на конкурсну пропозицію за спеціальністю В11.041 Філологія. Германські мови та літератури (переклад включно), перша - англійська для здобуття ступеня магістра на основі НРК6, НРК7 у випадках, передбачених Порядком прийому до ЗВО, за результатами якого виставляється одна позитивна оцінка «зараховано» або ухвалюється рішення про негативну оцінку «не зараховано».

Фаховий залік проводиться у формі співбесіди.

Мета фахового заліку полягає у визначенні рівня володіння іноземною мовою, необхідного для навчання за Освітньо-професійною програмою «Англійська мова та література. Переклад». Співбесіда спрямована на оцінювання:

- комунікативної компетентності абітурієнта, зокрема його здатності розуміти і продукувати усне мовлення відповідно до академічного та професійного контексту;
- рівня володіння лексико-граматичними структурами, необхідними для ефективного спілкування;
- навичок аргументованого висловлення власної думки, аналізу та узагальнення інформації;
- здатності до критичного мислення та ведення дискусії іноземною мовою.

Обов'язковою умовою також є вільне володіння державною мовою.

Студент повинен вміти:

- реалізовувати навички культури наукового мислення, ясно та логічно висловлювати свої думки;
- вільно володіти англійською мовою у сфері монологічного та діалогічного мовлення;
- ясно й логічно висловлювати свої думки в усній формі відповідно до умов мовленнєвої ситуації на базі лексичного мінімуму в обсязі програмних вимог 5500-6000 лексичних одиниць, дотримуючись орфоепічних, лексичних, граматичних і стилістичних норм.

2. ПЕРЕЛІК ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН, З ЯКИХ ПРОВОДИТЬСЯ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ

1. Теорія і практика перекладу
2. Сучасна англійська мова

4. ТЕМИ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ ТА ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Переклад як засіб міжмовного спілкування та об'єкт наукового дослідження. Лінгвістичні основи перекладу. Суть процесу перекладу. Види перекладу. Стан українського перекладознавства. Перекладознавство в країнах Європи та Америки. Еквівалентність та адекватність перекладу. Норми перекладу. Проблеми широкого контексту. Залежність перекладу слів від контексту. Залежність перекладу слів від ситуації. Використання словників у процесі перекладу. Лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми перекладу. Лексичні трансформації в процесі перекладу. «Фальшиві друзі» перекладача. Інтернаціоналізми та псевдоінтернаціоналізми. Пароніми та переклад. Переклад термінів. Науково-технічні терміни та труднощі їх перекладу. Перекладність і неперекладність мовних одиниць. Одиниці спеціального національного лексикону (реалії) в перекладі і проблема стилізації перекладу. Переклад фразеологічних одиниць. Загальна характеристика фразеологічних одиниць. Переклад експресивних фразеологічних одиниць. Переклад образної фразеології. Імена власні в перекладі і способи їх передачі залежно від їх різновидів. Різновиди власних назв і способи їх передачі. Граматичні трансформації: проблеми вузького контексту. Визначення граматичних трансформацій. Функціональний принцип передачі граматичних форм та синтаксичних конструкцій в перекладі. Порядок слів і структура речення в перекладі. Узгодження часів. Доповнення та опущення слів з граматичних причин. Граматичні трансформації: проблеми широкого контексту. Переклад модальних дієслів. Переклад підмета. Переклад присудка. Жанрово-стилістичні проблеми перекладу. Врахування особливостей жанру і стилю у перекладі.

СУЧАСНА АНГЛІЙСЬКА МОВА

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ МОРФОЛОГІЯ

Іменник. Іменники загальні, власні, із значенням конкретності, абстрактності, збірності. Однина і множина іменників. Способи утворення множини. Іменники, що не змінюються за числами. Правопис деяких форм множини. Відмінок. Моделі відмінкових словоформ та їх вживання. Вираження роду іменників, які означають істот. Функції іменника у реченні.

Артикль. Морфологічна і комунікативна функції означеного та неозначеного артикля, значуща відсутність артикля. Синтаксична функція артикля. Основні випадки вживання артикля з іменниками різних семантичних груп.

Вживання артикля з іменниками у присвійному відмінку. Особливості вживання артикля з іменниками, що визначаються певними прикметниками, займенниками або числівниками (most, few, little, another, the other, a second, the

second, last, next і т.п.). Вживання артикля з іменниками, що визначаються зворотами різних типів.

Прикметник. Якісні та відносні прикметники. Утворення ступенів порівняння якісних прикметників: синтетичний та аналітичний способи. Суплетивні словоформи. Моделі порівняльних зворотів. Функції прикметника в реченні. Субстантивація прикметників.

Прислівник. Класифікація прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників. Суплетивні форми. Семантичні відмінності прислівників типу *highly* — *high*. Місце і функції прислівника в реченні.

Числівник. Кількісні та порядкові числівники, їхнє місце в реченні. Кількісні числівники: від 1 до 100, прості, похідні, складні. Числівники *hundred*, *thousand*, *million*. Вживання артиклів з числівниками. Субстантивація кількісних числівників. Порядкові числівники і творення їх. Вживання артикля з порядковими числівниками. Дробові числівники. Дати, номери телефонів тощо.

Займенник. Розряди займенників: особові, присвійні, зворотні, означальні, взаємні, вказівні, питальні, неозначені, відносні, сполучникові, заперечні. Функції займенників і зв'язок їх з повнозначними частинами мови. Особові займенники: вираження категорій особи, числа, відмінка; поділ на родові класи; називний та об'єктний відмінки. Присвійні займенники: неспівпадання у їх вживанні в англійській та українській мовах; вживання абсолютної форми присвійних займенників. Зворотні: емоційне вживання; їх місце у реченні. Вказівні займенники: використання їх у функції заміників іменника; семантична різниця *it* і *this*. Питальні займенники: вживання їх для утворення займенникових питань (спеціальні питання); семантична різниця між *what-which*; *who-what*; *who-which*. Відносні займенники: вживання *who* для визначення осіб, *which* – для предметів і тварин і *that* в обох випадках; різниця між відносним займенником *that* і поєднаним *what*. Неозначені займенники: вживання *some* і *any* та їх похідних у питальних і заперечних реченнях; використання слова *one* як субстантивного займенника.

Дієслово. Розряди дієслів: повнозначні, допоміжні, дієслова-зв'язки, модальні. Валентність дієслів: неперехідні і перехідні, неперехідні значення прямо-перехідних дієслів типу *to open* — відчиняти, відчинятись. Моделі основних словоформ правильних і неправильних дієслів. Спосіб: дійсний, наказовий. Парадигма англійського дієслова: формування, значення та особливості вживання граматичних часів активного і пасивного стану. Трансформація прямої мови в непряму; правила узгодження часів; відсутність узгодження часів при вираженні загальновідомих істин в означальних і порівняльних реченнях.

Поняття про безособові форми дієслова: інфінітив, герундій, дієприкметник.

Інфінітив. Дієслівні та іменні ознаки. Форми інфінітиву та їх вживання. Так званий *bare infinitive*. Функції інфінітиву. Предикативні конструкції з інфінітивом: складний додаток з інфінітивом, складний підмет з інфінітивом, синтаксичні комплекси з прийменником *for*.

Герундій. Дієслівні та іменні ознаки. Форми герундію та їх вживання. Функції герундія. Відмінність герундія від дієслівного іменника. Предикативні конструкції з герундієм.

Дієприкметник. Дієслівні, ад'єктивні та адвербіальні ознаки. Форми Participle I та їх вживання. Функції дієприкметника. Відмінність дієприкметника від герундія. Предикативні конструкції з дієприкметником: складний додаток, складний підмет, номінативна абсолютна конструкція, прийменникова абсолютна конструкція; предикативні конструкції з випущеним дієприкметником. Форми Participle II, функції означення, предикатива, обставини.

Категорія способу дієслова як граматичне вираження модальності. Умовний спосіб: Subjunctive I, Subjunctive II, the Conditional Mood, the Suppositional Mood. Вживання *Subjunctive II* в простих реченнях, які виражають побажання, пораду, перевагу; в підрядних підметових реченнях, щопочинаються з —It's high time...!, в підрядних присудкових реченнях, в додаткових підрядних реченнях після виразу —I wish!, в підрядних реченнях обставин, в підрядних реченнях нереальних умов. Типи умовних речень. Вживання *Conditional Mood* в простих та складних реченнях. Вживання *Suppositional Mood* в підрядних підметових реченнях, які вводяться зворотом із займенником it та в підрядних додаткових реченнях після дієслів, що означають прохання, вимогу, пораду; в підрядних додаткових реченнях після виразів турботи і страху та в підрядних реченнях мети. Особливості вживання *Subjunctive I*.

Модальні дієслова. Засоби вираження модальності: лексичні, лексико-граматичні і граматичні. Модальні дієслова *can/could, may/might, must, shall, should, ought, will, would, need, dare*, їх вживання з різними формами інфінітива для вираження сумніву, подиву, докору, прохання, наказу, припущення, наміру, дозволу, поради, побажання, необхідності, можливості, впевненості тощо. Модальні вирази *to have to, to be to*. Вживання модальних дієслів в реченнях з подвійним запереченням.

Прийменник. Прості, похідні, складні та фразові прийменники. Класифікація прийменників за значенням. Правила вживання та місце прийменників у реченні.

Сполучник. Прості, похідні, складні, фразові, парні, сурядні та підрядні. Асиндетон.

Вигук. Непохідні і похідні вигуки.

Модальні слова. Основні групи модальних слів та вставна функція їх.

Частка. Зв'язок частки з іншими частинами мови. Семантичні групи часток. Слова ствердження та заперечення.

Творення різних частин мови за допомогою афіксації, конверсії, словоскладання тощо.

СИНТАКСИС

Словосполучення. Основні моделі словосполучень з іменником: прикметник + іменник; іменник у загальному відмінку + іменник; іменник + прийменник + іменник; іменник + прикметник + іменник або герундій; іменник у присвійному відмінку + іменник; іменник + інфінітив з часткою to; числівник + іменник; прислівник + іменник. Основні моделі словосполучень з дієсловом: дієслово + іменник або займенник; дієслово + прийменник + іменник або

займенник; дієслово + прислівник; дієслово + інфінітив з часткою to або без неї; дієслово + герундій. Основні моделі словосполучень з прикметником: прислівник + прикметник; прикметник + прийменник + іменник або займенник.

Речення. Речення як складовий елемент монологічного та діалогічного мовлення.

Просте речення. Моделі основних комунікативних типів: розповідне речення, питальне, спонукальне. Порядок слів у простому розповідному реченні. Основні типи питальних речень: загальне запитання, спеціальне запитання, альтернативне запитання, розділове запитання. Порядок слів у різних типах питальних речень. Спонукальне речення категоричне та некатегоричне. Заперечне спонукальне речення. Окличні речення. Засоби вираження емоційності: інтонація, порядок слів, вигук. Емфатичне вживання допоміжних та службових дієслів. Прості непоширені та поширені речення. Односкладні речення. Характерні еліптичні речення вживані в розмовній мові.

Члени речення. Головні та другорядні члени речення; група підмета та група присудка. Двоскладне речення. *Підмет*, способи вираження підмета. Особове, неозначено-особове, безособове; речення з вказівним *it* і *there*. *Присудок*: простий, дієслівний складний, іменний складний. Узгодження присудка з підметом. Другорядні члени речення: означення, додаток, обставини місця, часу, причини, мети, способу дії. *Додаток*: способи вираження додатка; прямий додаток; прийменниковий додаток; складний додаток як вторинна предикативна конструкція. Способи вираження складного додатка. *Означення*: способи вираження означення; складне означення. *Обставина*: семантичні типи обставин; способи вираження обставин; складна обставина; місце обставини в реченні. *Відокремлені члени речення*: синтаксичне відокремлення; вторинна предикативна якість відокремлених членів речення; відокремлене означення; відокремлена обставини; відокремлена прикладка. *Прикладка*: відокремлена прикладка; місце прикладки в реченні; невідокремлена прикладка. *Однорідні члени речення*. Сполучникове з'єднання однорідних членів: єднальне, розділове, протиставне. Безсполучниковий зв'язок.

Пряма та непряма мова. Послідовність і узгодженість часів у непрямій мові. Узгодження часів. Особливості вживання займенників і прислівників у конструкціях непрямой мови. Комунікативні типи речень у непрямій мові. Вільне перетворення прямих висловлювань у непрямі.

Зіставлення граматичних явищ англійської та української мови.

Функція порядку слів. Інверсія. Граматична і емфатична інверсія. Узгодження між підметом і присудком. Синтаксис складного речення. Основні засоби вираження зв'язків між частинами складного речення. Перехідні випадки між сурядністю і підрядністю.

Типи складносурядних речень. Сурядний зв'язок: сполучники єднальні, протиставні, розділові. Деякі особливості їх вживання.

Види складнопідрядних речень. Типи підрядних речень: підрядне підметове, предикативне, підрядне додаткове, описове означальне підрядне речення, обставинні підрядні речення (місця, часу, причини, мети, наслідку,

умовні, допустові, порівняльні, підрядні речення ступеня, способу дії). Вставне підрядне речення. Підрядний зв'язок. Сполучні слова. Деякі особливості вживання сполучників сурядних, підрядних і сполучних слів. Емфатичні складні речення.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

СУЧАСНА АНГЛІЙСЬКА МОВА

1. Іменник в англійській мові. Категорія числа. Категорія відмінка. Категорія роду.
2. Основні випадки вживання артикля з іменниками різних семантичних груп.
3. Якісні та відносні прикметники. Утворення ступенів порівняння якісних прикметників: синтетичний та аналітичний способи.
4. Класифікація прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників.
5. Розряди займенників: особові, присвійні, зворотні, означальні, взаємні, вказівні, питальні, неозначені, відносні, сполучникові, заперечні.
6. Прості, похідні, складні та фразові прийменники. Класифікація прийменників за значенням. Правила вживання та місце прийменників у реченні.
7. Кількісні та порядкові числівники, їхнє місце в реченні.
8. Дієслово: загальна характеристика в англійській мові.
9. Інфінітив. Дієслівні та іменні ознаки. Форми інфінітиву та їх вживання. Так званий *bare infinitive*.
10. Герундій. Дієслівні та іменні ознаки. Форми герундію та їх вживання.
11. Дієприкметник. Дієслівні, ад'єктивні та адвербіальні ознаки. Форми *Participle I* та їх вживання. Форми *Participle II*, функції означення, предикатива, обставини.
12. Модальні дієслова. Засоби вираження модальності: лексичні, лексико-граматичні і граматичні. Модальні дієслова *can/could, may/might, must, shall, should, ought, will, would, need, dare*, їх вживання з різними формами інфінітива.
13. Пряма та непряма мова. Послідовність і узгодженість часів у непрямій мові. Узгодження часів. Особливості вживання займенників і прислівників у конструкціях непрямої мови.
14. Типологія словосполучень.
15. Типологічні характеристики простого речення в англійській мові.

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1. Лінгвістичні основи перекладу. Суть процесу перекладу.
2. Види перекладу.
3. Еквівалентність та адекватність перекладу. Норми перекладу.
4. Лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми перекладу. Лексичні трансформації в процесі перекладу.
5. Одиниці спеціального національного лексикону (реалії) в перекладі і проблема стилізації перекладу.
6. Загальна характеристика фразеологічних одиниць. Переклад експресивних фразеологічних одиниць. Переклад образної фразеології.
7. Різновиди власних назв і способи їх передачі.
8. Проблеми вузького контексту: граматичні трансформації. Визначення

- граматичних трансформацій. Порядок слів і структура речення в перекладі. Узгодження часів. Доповнення та опущення слів з граматичних причин.
9. Граматичні трансформації: проблеми широкого контексту. Переклад модальних дієслів. Переклад підмета. Переклад присудка.
10. Жанрово-стилістичні проблеми перекладу. Врахування особливостей жанру і стилю у перекладі.
11. Переклад офіційних документів.
12. Переклад художніх текстів.
13. Перекладацький аналіз.

IV. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ, ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Оцінка	Бал	Критерії оцінювання
Зараховано	Відмінно	Оцінюється відповідь правильна, обґрунтована, логічна, містить аналіз і систематизацію, зроблені аргументовані висновки. Вступник демонструє при цьому глибоке оволодіння теоретичним матеріалом з чеської мови та історії чеської літератури, володіє навичками теоретико-літературного та історико-літературознавчого мислення, вміє самостійно та аргументовано викладати матеріал, впевнено оперує мовознавчою та літературознавчою термінологією.
	Добре	Оцінюється відповідь, коли вступник достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, послуговується мовознавчою та літературознавчою термінологією. У відповіді допускаються деякі неістотні неточності та незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні мовних та літературознавчих фактів.

	Задовільно	Оцінюються відповіді, в яких відтворюються основні положення теоретичного матеріалу на рівні запам'ятовування без достатнього розуміння; вступник у цілому оволодів суттю питань з даної теми, виявляє знання матеріалу та навчальної літератури, намагається аналізувати мовні факти та художні твори, робити висновки. допускається негрубих помилок при викладенні теоретичного матеріалу.
Не зараховано	Незадовільно	Оцінюється відповідь на рівні елементарного відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів, фрагментів навчального матеріалу. Вступник виявив неспроможність висвітлити питання або ж питання висвітлені неправильно, безсистемно, з грубими помилками, відсутні розуміння основної суті питань, не вміє самостійно аналізувати художній твір, визначати його основну ідею, сюжет та композицію тощо.

V. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

1. Вступ до перекладознавства: навч. посіб. / А.Г. Гудманян, А.В. Сітко, Г.Г. Єнчева. Вінниця: Нова Книга, 2017. 295 с.
2. Гладуш Н., Павлюк Н. Contrastive Grammar: Theory and Practice. Порівняльна граматики: теорія і практика: навч. посіб. Київ. ун-т. ім. Б. Грінченка; Нац. ун-т «Києво-Могилянська акад.». К., 2019. 296 с.
3. Голик С.В. Theoretical Grammar of English. Навчально-методичний посібник з курсу теоретичної граматики англійської мови (для студентів 3 курсу денної та заочної форми навчання) методичні вказівки, контрольні питання і завдання для практичних занять (англійською мовою). Ужгород : ТОВ «Спектраль ЛТД» , 2007. 67 с.
4. Голик С.В. Модульні контрольні роботи та підсумкові тестові завдання. Теоретична граматики сучасної англійської мови. Морфологія. Синтаксис. Навчально-методичний посібник для студентів факультету іноземної філології. Ужгород, 2021. 94 с. Електронне видання. <https://dSPACE.Uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/32724>
5. Гудманян А.Г., Сітко А.В., Єнчева Г.Г. Основи перекладознавства. Навчальний посібник. Вінниця : Нова Книга, 2020. 352 с.
6. Енциклопедія перекладознавства: у 4 т.: пер з англ. / за ред. Іва Гамб'є та Люкван Дорслара; за заг. ред. О.А. Кальниченка та Л.М. Черноватого. Вінниця: Нова Книга, 2020. Т. 1. 552 с. Т. 2. 280 с.
7. Зорівчак Р.П. Боліти болем слова нашого. Львів, 2005.
8. Іванова А.О., Гайданка Д.В. Практика усного і письмового перекладу. Навчально-методична розробка. Ужгород: ДВНЗ «Ужгородський національний університет», 2023. 95 с. URL: <https://dSPACE.Uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/53193>
9. Ковальчук І., Поліщук В. Лінгвокогнітивні та соціокультурні аспекти комунікації. Київ: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2020. <http://dx.doi.org/10.25264/26.11.2020>
10. Коник Д. Стратегічні комунікації. Київ : Обнова компанії, 2016. 168 с.
11. Корунець І.В. Вступ до перекладознавства. Вінниця, 2008.
12. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні, та жанрово стилістичні проблеми: навчальний посібник / Карабан В.І. Вид. 5-те, випр. Вінниця : Нова Книга, 2018. 656 с.
13. Мамрак А.В. Вступ до теорії перекладу. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 30429. Науменко Л. Практичний курс перекладу з англійської мови на українську. Навчальний посібник. Вінниця : НОВА КНИГА, 2021. 136 с.

14. Некряч Т., Чала Ю. Через терни до зірок: труднощі перекладу художніх творів. Навчальний посібник для ВНЗ. Вінниця: Нова книга, 2008. 200 с.
15. Новоселецька С., Пилипенко О. Основи усного перекладу. Навчальний посібник. Острог: Вид-во НаУОА, 2018. 272 с.
16. Практична фонетика: Методичні вказівки до проведення практичних занять та організації самостійної роботи з дисципліни для студентів денної та заочної форм навчання, спеціальності 014 Середня освіта (Мова і література(англійська)) / Укладач Н. В. Мартин. Мукачево : МДУ, 2019. 32 с.
17. Ребрій О. В. Вступ до перекладознавства : конспект лекцій для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» факультету іноземних мов. Харків, 2016.
18. Рубчак О. Фонетика англійської мови. Київ : Арій, 2017. 96 с.
35. Селіванова О. О. Основи теорії мовної комунікації: Підручник. Черкаси, 2011. 350 с.
19. Стріха М. Український переклад і перекладачі: між літературою і націєтворенням. К.: Дух і Літера, 2020.
20. Чередниченко О.І. Про мову і переклад. Київ, 2007.
21. Чередниченко О. І. Переклад — Культура — Ідентичність. Київ, 2017.
22. Шмігер Т. Історія українського перекладознавства ХХ сторіччя. Київ, 2009.
23. Baker M. In Other Words. A Coursebook in Translation. London and New York. Routledge. 2016. 352 p.
24. Baker M. (ed.) The Routledge Encyclopedia of Translation Studies. London and New York: Routledge, 1997.
25. Bentley N. Contemporary British Fiction. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2008.
26. Boxall P. Twenty-first Century Fiction. A Critical Introduction, Cambridge: CUP, 2013.
27. Braithwaite D., Schrodt P. Engaging Theories in Interpersonal Communication: Multiple Perspectives. 3rd edition, Kindle Edition, 2021. 462 p.
28. 53. Dainton M., Zelle D. Applying Communication Theory for Professional Life: A Practical Introduction. SAGE Publications, 2018. 288 p.
29. Deuze M. Media and Mass Communication Theory. SAGE Publications, 2020. 238 p.
30. Gentzler E. Contemporary Translation Theories. London and New York: Routledge, 1993.

31. Hatim B., Mason I. The Translator as Communicator. London and New York: Routledge, 1997.
32. Karamysheva I. D. Contrastive Grammar of English and Ukrainian Languages. Vinnytsya: Nova Knyha Publishers, 2012. 320 p.
33. Munday J. Introducing Translation Studies: Theories and applications. 3rd edn. London: Routledge, 2012.
34. Translation Practice: підручник англ. мовою / Славова Л.Л., Борисова О.В., Гач Н.О., Кузьміна К.А., Нечипоренко Б.О., Підгрушна О.Г., Трикашна Ю.І. К.: «ЛОГОС», 2019. 388 с.